

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. kwietnia do 30. Czerwca 1864.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Nizsza Ormiańska Nr. 347.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

C. k. dyrekcya długów państwa podaje do wiadomości powszechnej, że na mocy postanowień ugody zawartej między austriacką administracją państwa a towarzystwem krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej z 30. kwietnia 1850 odbędzie się dnia 16. kwietnia 1864 czternaste losowanie obligacji, wydanych za pierwotne akcje krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej, i piętnaste losowanie akcji pierwszeństwa rzeczonyj kolei w Wiedniu, w przeznaczonym na to lokalu gmachu bankowego.

(Z urzędowej części w „*Krakauer Zeitung*.”)

C. k. komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych mianowała auskultantów sądowych *Michała Przybylskiego* i *Antoniego Siwadłowskiego* prowizorycznymi aktuariuszami powiatowymi.

Kraków, 20. marca 1864.

Część nieurzędowa.

Lwów, 29. marca.

Wiadomość o przyjęciu ze strony Austrii i Prus konferencyi bez wyraźnej podstawy i bez zawieszenia broni potwierdza się teraz ze wszystkich stron, a natomiast okazała się fałszywą wieść, jakoby Dania odrzucała wszelki udział w konferencyi. Jakże zaś są zamiary związku niemieckiego, o tem nie można jeszcze dotychczas powiedzieć nic pewnego. Na nadzwyczajnem posiedzeniu sejmku związkowego z 26. b. m. przedłożoną została notyfikacya Anglii względem konferencyi między Austrią, Prusami, Anglią i Danią, a oraz zaproszenie związku do udziału w tej konferencyi, której otwarcie proponuje Anglia na dzień 12. kwietnia w Londynie. Te propozycje oddane zostały wydziałom do zdania sprawy o nich.

Kreuzstg. pisze, że Król pruski wyraził w dniu urodzin swoich ministerstwu stanu w najserdeczniejszy sposób uznanie swoje za przeprowadzenie, tak wewnętrznej jak i zewnętrznej polityki.

Gazecie berlińskiej donoszą ze Sztokholmu, że na dniu 23. b. m. otrzymali szefowie kilku pułków artylerii rozkaz zająć się spieszenie zakupieniem koni i uzbrojeniem dwóch baterii dział gwintowanych. Również polecono zakupywać konie pułkowi huzarów Karola XV.

Na ostatniem posiedzeniu izby rumuńskiej z 25go b. m. przyjęta została nowa ustawa karna wszystkimi głosami przeciw szczęściom. Ustawa ta znosi zupełnie karę śmierci i chłosty cielesnej. Także ustawa względem szkół publicznych została ukończoną. Stosunki włościańskie w Księstwach naddunajskich mają być wkrótce uregulowane, rząd bowiem przygotowuje już projekt ustawy względem emancypacyi włościan i uregulowania ich stosunków z dziećcami.

Monarchia Austriacka.

Kraków. (*Wyrok w procesie „Czasu.” — Aresztowanie. — Skrytobójstwo.*) Z Krakowa donoszą do *Jen. Kor.*, że tameczny c. k. wyższy sąd krajowy na wniesiony rekurs prokuratorji państwa przeciw wyrokowi c. k. sądu krajowego w procesie prasowym *Czasu* orzekającemu zaniechanie śledztwa z powodu przedawnienia, zawyrokował jak następuje: Antoni Kłobukowski za przestępstwo §. 300 k. k. i przekroczenie ustawy prasowej na 10 miesięcy ścisłego aresztu i 60 zł. w. a. kary pieniężnej. Alexander Szakiewicz za zbrodnię §. 65. lit. a. k. k. na 3 miesiące więzienia, zaostrzeniem celą odosobnioną na 24. godzin w każdym tygodniu, Zygmunt Sawczyński za przestępstwo §. 300 k. k. na 6 tygodni aresztu zaostrzonego celą odosobnioną na 24 godzin w każdym tygodniu. Mikołaj Kański za przestępstwo §§. 300 i 305 k. k. na 4 miesiące aresztu zaostrzonego celą odosobnioną na 24 godzin w każdym tygodniu, nareszcie Leon Chrzanowski za zbrodnię §. 66. k. k. i przestępstwo §. 305 k. k. na 6 miesięcy więzienia. Nadto orzeczono potrącenie z kaucyi *Czasu* 2000 zł. w. a.

O aresztowaniu hrabiny Ostrowskiej piszą z Krakowa do powyższego dziennika pod dn. 25. b. m. — W pomieszkaniu hrabiny Wiktorji Ostrowskiej odbyła się rewizya dn. 23. b. m. i znaleziono tam bardzo wiele ważnych papierów odnoszących się do powstania, w skutek czego aresztowano hrabinę i oddano pod sąd wojenny. Rzeczony papiery kompromitowały szczególnie hrabinę Zofję Wodzicką, przeto i ta została aresztowana. Ta ostatnia miała stać na czele rewolucyjnego komitetu kobiet utworzonego w Krakowie przez rząd narodowy. Aresztowanie tych dwu pań sprawiło na ludności wielkie wrażenie, i w licznych kołach miasta można słyszeć mówiących, że te uwięzienia zadały najdotkliwszy cios rządowi narodowemu.

W Borusowie w powiecie Żabińskim, popełnione zostało w nocy z 16. na 17. b. m. skrytobójstwo na osobie dworskiego dozorey zarośli. Żona zamordowanego znalazła nazajutrz zwłoki w zaroślach dworskich. Ani powodów zabójstwa, ani morderców nie wysledzono dotychczas.

Wiedeń. 27go marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj przed południem prezydenta ministrów Arcyksięcia *Rainera*. Jej Mość *Cesarzowa* nie była przedwczoraj i wczoraj na uroczystem nabożeństwie dworskim. Jego Mość *Cesarz*, jeśli w ogóle uda się do Miramare, zabawi tam bardzo krótko, nie udając się wcale do Wenecyi, jak to dawniej donoszono. Natomiast ma Arcyksięże *Albrecht* zaszczyścić Wenecyę krótkimi odwiedzinami.

Arcyksięże *Ferdynand Marymilian* odjechał z małżonką swoją przedwczoraj do Miramare, gdzie miał w drugi dzień świąt przyjmować deputacyę meksykańską, która już dnia wczorajszego przejeżdżała przez Wiedeń.

Minister stanu p. *Schmerling* odjechał we czwartek do Möllk, zkad dopiero pojutrze powróci do Wiednia.

Jener. Kor. pisze: Tutejsze dzienniki przyniosły w najnowszym czasie kilkakrotnie mniej więcej pewne wiadomości o mających *wkrótce niby nastąpić* wojskowych operacyach armii sprzymierzonych na teatrze wojny w Szleswiku i w Jutlandyi. Zdaje nam się, że wystąpimy w interesie prasy dziennej, jeśli zwrócimy uwagę na to, że podobne doniesienia w pojedynczych wypadkach mogłyby być szkodliwemi dla działań armii sprzymierzonych i przynieść uszczerbek interesom państwa; przeto redakcye narażają się na niebezpieczeństwo, że mogą na mocy §. IX. dodatków do ustawy karnej być pociągnięte do odpowiedzialności.

Ta sama *Jen. kor.* pisze dalej: Donoszono temi dniami, że tak z Wiednia jak i z Berlina miano niektórym rządowi niemieckim ofiarować pomoc wojskową na przypadek, jeżeliby same nie miały dość sił do stłumienia rewolucyi. Ze strony Elektoratu Heskiego i Hanoweru miano przyjąć ofiarę tę z wdzięcznością. Ze strony Hanoweru zaszczycono już odpowiedzią rozsiewaczy tej zmyślonej złośliwej pogłoski, ale zaprawdę niewarto było zadawać sobie tego trudu.

(*Instrukcye względem postępowania z cudzoziemcami w Galicyi.*) Czytamy w *Oest. Const. Ztg.*: Znaleźliśmy w kilku dziennikach wiedeńskich przedruk instrykcji pewnego galicyjskiego przełożonego obwodu względem postępowania z poddanymi rosyjskimi w Galicyi, która zdaje się wzniecać zdziwienie.

Jesteśmy w możności podać niektóre wyjątki z informacji wydanej przez prezydium namiestnictwa do naczelników obwodów i powiatów względem postępowania z przebywającymi w Galicyi poddanymi rosyjskimi polskiej narodowości. Te są:

Poddani ces. rosyjscy zaopatrzeni w porządne legitymacje podróżne otrzymują karty pobytu na czas potrzebny im do załatwienia interesów, jeżeli względem nich nie zachodzi żadna wątpliwość. Jeżeli cel pobytu nie jest wykazany, mają być skłonieni do oddalenia się do Królestwa Polskiego, za granicę, lub do innej prowincyi austriackiej. Samo szukanie schronienia nie uprawnia do pobytu w Galicyi, ponieważ to skuteczniejszem być może w innych prowincjach. Podróżujący musi być zaopatrzony odpowiednim funduszem, w przeciwnym razie bowiem musiałby jako cudzoziemiec bez sposobu do życia być zmuszonym do opuszczenia terytorium

austryackiego. Jeżeli zaś zachodzą trudności co do pobytu takich osób w Austrii, tedy mają być wydalone formalnie na mocy wyroku.

Cudzoziemcy bez porządnych dokumentów podróжных, ale zaopatrzeni w odpowiednie fundusze, mają być wydalenii z certyfikatami podróжными do granicy nie rosyjskiej, jeżeli zachodzą trudności co do ich pobytu w Austrii. Szukającym opieki, którzy nie wzniesają podejrzeń, iż mogą nadużyć schronienia, może być dozwolony pobyt w miejscu przez nich wybranym w jednej z prowincyi niemieckich. Jeżeli zaś tacy poddani rosyjscy nie mają funduszy i nie mogą znaleźć sobie odpowiedniego zarobku, a zatem dla utrzymania się po za obrębem Galicyi potrzebują pomocy państwa, tedy ta może im być udzielona tylko w miejscach przeznaczonych dla internowanych, i do tychże miejsc w Morawii i Czechach mają być przeniesieni. Wszystkim osobom tej kategorii należy oznajmić protokolarnie, że jeżeli będą spotkane po za obrębem miejsca wybranego przez nie do wolnego pobytu, lub jeśli nie dotrzymają położonych im warunków, będą bezwzględnie wydalone do ojczyzny. Rosyjscy poddani polskiej narodowości, którzy nie zastosowali się do wezwania względem meldunku, mają być również jak każdy cudzoziemiec nie mogący się wylegitymować, wydalenii do ojczyzny.

Cudzoziemcy nie będący poddanymi rosyjskimi otrzymują w zamian za ich dokumenta podróжные, karty podróжные opiewające na czas oznaczony, jeżeli ich obecność nie nastęrcza żadnych trudności, a cel tejże jest należycie wykonany. Jeżeli zaś są słuszne trudności co do ich pobytu w Galicyi, tedy mają być wydalenii podobnie jak inni cudzoziemcy.

Wszyscy ci, przeciw którym zachodzą słuszne wątpliwości, lub którzy przymusowo mają być z kraju wydalenii będą niezwłocznie wzięci w areszt.

Cudzoziemcy przymusowo wydalenii, będą odstawieni pod eskortą również jak internowani do Dyrekcji policyi znajdującej się w pobliżu granicy, a gdy chodzi o wydalenie na terytorium rosyjskie do urzędu celnego do tego upoważnionego, a znajdującego się bliżej jak dyrekcya policyi.

Wszyscy cudzoziemcy nie mogący się wylegitymować, a przebywający w kraju po upływie terminu zameldowania, mają być bez wyjątku najkrótszą drogą wydalenii do ojczyzny, jeżeli przeciw nim nie okaże się potrzeba innego postępowania karnego.

(Operacje wojskowe pod Fryderycyą.) *Gazeta wieczorna wiedeńska* zamieściła pod dniem 24. marca następujące szczegóły operacyi wojskowych pod Fryderycyą:

Po skoncentrowaniu w dniu 14. i 15. b. m. większej części wojsk 6go korpusu armii między Hørsens-Veile i Alminde naczelną komenda wojsk sprzymierzonych, postanowiła przez większą demonstracyę przeciwko Fryderycy zatrzymać nieprzyjaciela w tym punkcie i przeszkodzić wysłaniu posiłków nieprzyjacielskich ku szaniec dypelskim.

Gwoli tej demonstracyi dwie brygady piechoty austriackie i korpus rezerwowy artyleryi ściągnięte być miały pod Fryderycyą dla pokrycia łącznie z dwoma brygadami dywizyi gwardyi pruskiej, tamże już znajdującymi się, zamierzonego ostrzeliwania tej twierdzy tudzież obozu duńskiego ku stronie północnej założonego i już uzbrojonego.

Brygada generał-majora Tomas z korpusem rezerwowym artyleryi odebrały zatem rozkaz przybycia dnia 19. o godzinie 12. w południe pod Stonstrup z Sondersbygaard, i pominięciem przedkolumny ku Fryderycy, dla ułatwienia dokładnego rekonnesansu punktów właściwych do budowy bateryi na prawem skrzydle.

Brygada generał-majora Nostitz miała także przybyć o godzinie 12. w południe w zachodnim kierunku do Bredstrup jako rezerwa.

Według tych dyspozycyi naczelnaj komendy brygada Tomas debuszowała z wozów pod Bredstrup. Słabe przednie strażnie nieprzyjacielskie cofnęły się ku fortecy, unikając starcia, tylko jedna dywizya 11. batalionu strzelców, która o godzinie 12. minut 15. doszła do cegielni po zachodniej stronie Fryderycy położonej, miała sposobność rozpoczęcia ognia tyralierskiego na oddział piechoty nieprzyjacielskiej przed fortecą stojący, który to ogień zaprzestano po cofnięciu się tego oddziału poza sztuczny rozlew wody.

Z cegielni można było dopatrzeć się dokładnie w twierdzy w sztucznej rozlewie i w porcie. W porcie było kilka łodzi działowych, baszty zachodnio-południowe zdawały się słabo tylko uzbrojone.

Brygada Tomas zajęła wskazane jej stanowisko. główną siłą w Sönderbygaard i Eritso, stykając się z dywizyą gwardyi pruskiej stojącej pod Miaersgaard i Christinenberg, z wystawieniem silnej przedniej strażnie przed Eritso i przed cegielnią aż do brzegu Kolbelgaardu.

W zajęciu tej pozycyi brygada wystawiona była przez czas niejaki na strzały działowe z Fortecy z łodzi, które jej jednak aż do samego wieczora tylko dwóch ludzi z pułku Holsztyn ciężko raniły. Brygada Nostitz stała ku zachodowi Bredstrupu jako rezerwa. Jeszcze w ciągu dnia oznaczono miejsce na jedną baterię, pod Eritso, na jedną baterię o 800 kroków na wschód folwarku Fuglesang, każda na 8 dział ośmiufuntowych korpusu rezerwowego artyleryi. Baterye te w nocy wysypane zostały i dnia 20. otworzyły ogień, na który nieprzyjaciel słabo tylko odpowiadał.

Brygada Tomas dnia 19. wieczorem rozkwaterowana została po wsiach najbliższych położonych w skupionych oddziałach, z pozostawieniem prócz przedniej strażnie silnych rezerw do zastony robotników. Brygada Nostitz zajęła kwatery w ścisłym skupieniu pod Bredstrup.

Z rana dnia 20. marca brygada Tomas zajęła znów pozycyę swą z dnia poprzedniego.

Z Tryestu donosi telegram z 26. b. m. ze francuska fregata „Themis“, która ma towarzyszyć Arcyksięciu Ferd. Maksymilianowi do Meksyku, zawinęła tam dnia tego z Talonu.

Z Tryestu donoszą dalej, że Arcyksiążę *Ferdynand Maksymilian* przybył dnia 25go b. m. o godzinie 7½ zrana pociągiem dworskim do Miramare. Tym samym pociągiem przybyło do Tryestu kilku Meksykanów, mianowicie pp. Gutiérrez, d'Estrada, Velasquez de Leon, d'Aquilar, generał Woll, Hedalgo, Suarez de Peredo, de Landa, d'Escandon i sekretarz Iglesias, tudzież pp. Arrangoiz, Diaz, Guerra, Gonzalis, Murphy, Negrete, Fernando di Gutierrez, Mora y Osta, Armeno y Ruiz, Shery, Martinez del Ohio, Montes de Oca, Irney, Mies i inni, nadto hrabia i hrabina Zichy, hr. Franciszek Zichy i hr. Bela Hadik. Gości tych przyjmowano z polecenia Arcyksięcia w dworcu kolei i odprowadzono do hotelu de la Ville. Przyjęcie jednak deputacyi meksykańskiej zostało odroczone do dnia 2. kwietnia. — Dnia 26go b. m. odpłynął z Tryestu paropływ Lloyd'a „Bombay“ z podróжными jadącymi z Wiednia do Konstantynopola i do Aten.

Dania.

Kopenhaga. 24. marca, (*Messaż królewski przy zamknięciu sejmu. — Różne wiadomości.*) Messaż kólewski przy zamknięciu sejmu odczytany był przez ministra spraw wewnętrznych. Powiedziano w niej: „Zagrożenie gwałtu zmusiło przodków naszych do przyznania Holsztynowi i Lauenburgowi osobnego stanowiska w monarchii. Teraz nazywają złamanie traktatów stan rzeczy przyznaniem tem sprawozdany. W imieniu tego złamania traktatów zaprowadzono egzekucyę w Holsztynie, zajęto Szleswik jako zastaw. Podczas egzekucyi Holsztyn stoi pod ochroną wojsk związkowych, a jednak zostawiają otwarte pole wszelkim rewolucyjnym wichrzeń. Korzystając z zajęcia Szleswiku, postępują z krajem tym jak z prowincyą austriacką lub pruską. Urzędników oddalają z posad masami, więżą pod pozorami nie znaczącymi, obchodzą się z nimi gorzej jak z prostymi zbrodniarzami. Hańbią i niszcza monument pogrzebowy walecznych wojowników naszych, zacieraają imie nasze na budynkach publicznych, zakazują użycia wyrazu „królewski.“ Danebrog ustąpić musi szłandarowi powstania z 1848 roku. Przepisy specjalne względem języka urzędowego w Szleswiku, naruszają prostymi nakazami władzy.”

Szleswicki sąd apelacyjny duński przeniesiony został do Kopenhagi. Lokale dla niego przysposabiają w zamku Christiansborg.

Urzędowe doniesienia z dnia 23. marca głoszą, iż w Sundewitt ostatniej nocy nie się nie wydarzyło. Król, minister wojny i generał głównie dowodzący robili przegląd pozycyi wojskowej. Komendant Fryderycy donosi, iż nieprzyjaciel ustąpił z bateryi, z których do twierdzy wczoraj ognia dawał i baterye te opuścił. W nocy pojawiały się tylko patrole, do których przednie strażnie duńskie strzelały.

Postanowieniem ministra wojny, wyspa Fehmaru ogłoszona została w stanie blokady.

Pułkownik Venturini, adiutant Garibaldegó, przybył do Kopenhagi, i udaje się do Aten.

Według doniesienia z Frankfurtu n. M. Austria i Prusy zezwoliły na konferencyę bez zawieszenia broni i bez poprzedniej podstawy. Konferencyę wkrótce zebrać się mają.

Królestwo Polskie.

Warszawa. 24. marca. (*Przemowa ks. Czerkaskiego.*) *Dzien. Powsz.* donosi: JO. książę Czerkaski dyrektor główny prezydujący w komisji rządowej spraw wewnętrznych, w czasie prezentacyi urzędników odbytej, wczoraj w d. 11. (23.) b. m. przemówił do nich w sposób następujący: „Panowie! Z woli Najjaśniejszego Pana obejmuje zarząd komisji spraw wewnętrznych. Uważam za pożyteczne wypowiedzieć wam przy tem, z zupełną otwartością, poglądy, jakiego stale będę się trzymał i wymagania, jakie uważam się w prawie wskazać pp. urzędnikom, służącym w wydziale komisji.

Pierwszym obowiązkiem każdego urzędnika jest, bez wątpliwości, bezwarunkowe przywiązanie do rządu i ścisłe dotrzymanie przysięgi złożonej Najjaśniejszemu Panu. Jedynie tylko nadzwyczajne okoliczności, w jakich, w ostatnich czasach znajdował się tutejszy kraj, mogą skłonić mnie do przypomnienia o tym pierwszym, i świętym obowiązku, stanowiącym podstawę każdej służby rządowej. Spodziewam, że w nikim nie napotkam ani nawet cienia usuwania się od spełnienia tego obowiązku. Spodziewam się także, iż pp. starsi urzędnicy, którzy powiększej części, wiele lat przybyli w służbie, tak w tym jak i w innych względach, dawać będą dobry przykład swym młodszym współtowarzyszom.

Drugim naszym obowiązkiem, i względem Najjaśniejszego Pana i względem społeczeństwa, jest służba uczciwa i bezinteresowna. Uważam za obowiązek zwrócić na to szczególną uwagę waszą, ponieważ tylko przez spełnianie tego koniecznego warunku, możemy zjednać ogólne poszanowanie dla ciężkiej pracy urzędnika.

Ze swej strony mogę was, panowie zapewnić, że gorliwość, przywiązanie do rządu i uczciwość każdego z moich współkolegów, zawsze starannie będą przezemnie oceniane.

Przypomnę wam jeszcze panowie, że każdy urzędnik może i powinien, nawet zewnątrz sfery swych obowiązków służbowych, gorliwie pomagać rządowi w sprawie najprzedszego utrwalenia w społeczeństwie zupełnej spokojności i pokoju. Obowiązek ten niezmiennie leży na każdym obywatelu, ponieważ dla pomyślnego rozwoju społeczeństwa konieczny jest trwały pokój, możliwy tylko przy wspólnych usiłowaniu wszystkich jego członków. Każdy z nas może i powinien przyczynić się do osiągnięcia tego celu za pomocą osobistego wpływu, w kółku własnej rodziny i zbliżonych ku sobie ludzi.

Trwale uspokojenie tutejszego kraju, staranne zbadanie prawdziwych jego potrzeb materialnych i moralnych, troskliwe zaganianie ran zadanych mu przez bunt, nakoniec wykrycie nowych źródeł społecznej pomyślności we wszystkich żywotnych siłach narodu, takie jest nagłe zadanie obecnego czasu, i wszyscy jesteśmy powołani do pracowania wspólnymi siłami nad jego rozstrzygnięciem.

Najjaśn. Pan przez najmiłościwsze wydanie czterech ukazów w dniu 19. lutego (2. marca) położył stałą podstawę temu kierunkowi. Powołał do istotnego obywatelskiego i politycznego życia ogromną większość narodu, stanowiącą dotąd niemą masę. Zarazem zabezpieczone zostały i słuszne interesa własności ziemskiej, przez wyznaczenie na korzyść właścicieli sprawiedliwego wynagrodzenia. Samo społeczeństwo teraz powinno oceniać z należytą bezstronnością ten ważny krok ku odżywieniu całego tutejszego społecznego bytu: przez to znacznie ułatwi się zadanie administracyi. W każdym razie nasza rzecz jest stale i spokojnie postępować po drodze wytkniętej przez Najjaśn. Pana, starając się zarówno unikać przy tem wszelkiego rodzaju ostateczności. Szczęśliwy jestem panowie, że mogę poświęcić moją pracę takiemu zadaniu; nie wątpię przytem, że dla ogólnego dobra napotkam z waszej strony szczerą dla siebie pomoc, a szczególnie przychylną do woli Najjaśn. Pana."

(Wiadomości z prowincyi.) Ten sam dziennik przynosi następujące wiadomości z prowincyi: Ruchomy oddział pułkownika Kulgaczewa, wysłany z Warszawy 4. marca dla udziału w obławie odbywanej w lasach radomskich, po drodze, w lasach Kozienickich, oddziałem zburzył schronienie bandy Malinowskiego, niegdys Michalskiego, w niedostępnych błotach kolo wsi Jaroszk. Banda ta składająca się z około 50 ludzi, została zupełnie rozprószona, przy czem dwóch bandytów zabito a dwóch raniono. Jeńcy zeznali, że banda Michalskiego, która składała się z blisko 100 ludzi, podzieliwszy się na małe oddziały, ukrywała się w gestych lasach, po kilka dni czasem bez pokarmu; a ścigana przez patrole, po większej części porzucała broń i rozeszła się. Szczątki bandy Malinowskiego na drugi dzień d. 25. lutego (8. marca) zostały doścignięte i rozproszone; jednocześnie rotmistrz von Wahl, udając się z patrolom z Tezowa ku Kazanowowi, ujął adjutanta Rębajły, niejakiego Woźniackiego. Postępując dalej w lasy Iłzańskie, Kulgaczew nigdzie nie napotykał band bandytów, ujmował tylko bandytów pojedynczo. Przeszedłszy przez Wąchock i oczyszczył lasy Samsołowskie. Kulgaczew posunął się w lasy Siekiernickie, gdzie sądził, że zastanie szczątki bandy Szemiota; znalazł jej ślady a nawet schronienie, lecz w skalistych górach i gestym lesie ślad jej wkrótce się zatarał. Następnie dowiedziawszy się, że wszystkie oddziały stanowiące bandę Rudowskiego, znów przeszły do lasów Opoczyńskich, ruszył ku Suchedniowowi dnia 2. (14.) marca.

Z Suchedniowa Kulgaczew przeszedł do wsi Blizyna, a wmany najprzód von Wahl poszukiwał bandytów kolo Odrowąza. znalazł ich schronienie przeszło 100 szalaszów, spalił szalasy i trafił na ślad bandy, ale zaskoczony nocą zatrzymał się na nocleg w Odrowązu. Kulgaczew otrzymawszy o tem wiadomość, chciał o świcie pójść sam za bandą wykrytą przez von Wahla, lecz tejże nocy d. 4. (16.) marca, bandyci atakowali Kulgaczewa w Blizynie otoczonym lasami. Według zeznań jeńców, było ich do 150 pieszych i konnych pod dowództwem Rudowskiego; lecz liczba ta bezwzględnie jest przesadzona. Napadli oni z trzech stron i przedewszystkiem zdołali zapalić karczmy; ale światło od palącej się karczmy pomagało naszym kubańskim i dońskim kozakom bić atakujących. Nie długo trwała ta nocna utarczka. Spieszni kozacy kubańscy oddzielili bandytów do lasu. Straty ich w ranionych nie są znane, lecz w zabitych pozostawili na miejscu 20 trupów i dwóch jeńców, przy czem zdobył naszą stanowiło 10 sztuków, pałasze, kosy, trąba, 2 flety i 6 koni. Na nieszczęście z naszej strony zabity został jeden kozak doński, a raniono 7miu, z których dwóch wkrótce umarło a trzech wróciło do frontu.

Potem o godzinie 6. rano Kulgaczew, udał się ze swymi spieszonymi kozakami w pogon za bandytami do lasu. Wykryta w lesie pikietka nieprzyjacielska z pięciu ludzi, położona została trupem na miejscu; reszta rozbiegła się. Kulgaczew zwrócił się do lasów Blizyńskich i tam zburzył cztery schronienia bandytów, a w jednym z nich ujął ranionego przy nocnym napadzie z bandy Rudowskiego. Dalej w skalistych górach piesze ślady bandytów zupełnie nikły, i pogon stawała się niemożliwą. Ku wieczorowi powrócił on do Suchedniowa, żeby dalej robić poszukiwania w lasach Opoczyńskich, w najbardziej górzysto-leśnej miejscowości, wzdłuż rzeczek Kamionki i Zwizówki.

Wysłany najprzód von Wahl, u źródeł Kamionki wykrył i zburzył dwa schronienia bandytów. Sam Kulgaczew skierował się do

lasu Skłomnińskiego, gdzie wykryte zostały ślady bandy, która i została doścignięta o pięć wiorst od swego taboru. Bez najmniejszego trudu została ona rozprószona, a w części wybita. Dowódca jej Sierko, należał do pierwszych uciekinierów. Pogon trwała do nadejścia ciemności. Sądząc z broni zebranej po drodze, banda składała się z około 50 ludzi, ponieważ w nasze ręce, nie licząc innej broni, dostało się 34 sztuków, a jako zdobył cały tabor z 9ma końmi i jednym jeńcem. Sierko jak się okazuje z zabranych papierów, nazywał się dowódcą oddziału Rawskiego i formował się na granicy powiatów Rawskiego i Opoczyńskiego.

Z poszukiwań drugiego oddziału w Cisowskich i Świętokrzyskich lasach uzyskano przekonanie, że tam zupełnie żadnych band nie ma, tylko uciekinierzy gromadkami po 3 do 5ciu ludzi, przemykają się bez broni ku północy i takowych ujęto przeszło 30stu.

Rosya.

Petersburg, 25. marca. (Ukaz cesarski względem osób obco krajowych.—Obóz w Finlandyi.) Ukaz cesarski zaprowadzający zmiany w prawie o osobach zagranicznych, znosi przymusową przedaź majątku nieruchomego Rosyjanek za poddanych obco krajowych za mąż idących, oraz znosi konsens cesarski, który dotąd do zawarcia podobnych małżeństw był potrzebny, tudzież podatek trzechletni przez obco krajowych opłacany, przy wystąpieniu z poddaństwa rosyjskiego.

Według listów prywatnych z Petersburga założony być ma obóz 30.000 wojska w ciągu lata w Finlandyi.

Tureya.

(Wiadomości bieżące.) Z Konstantynopola donoszą do *Jen. Kor.* pod d. 19. marca, że konferencya w sprawie Ksiestw Naddunajskich, tamże odbyć się mająca przyjdzie niezawodnie do skutku. Zapewniają, że postowi angielskiemu sir H. Bulwer nadesłano polecenie z Londynu, aby w tej sprawie działał jednoznacznie z Francją. Abdi Basza dowódca trzeciego korpusu armii w Tessalii miał d. 18. pozegnać andyencye u Sułtana. Oddano pod jego rozkazy flotyle, która ma krążyć na wodach adryatyckich i greckich. Nadto wysłano do twierdz na granicy greckiej sześć baterii ciężkich dział i 60.000 karabinów. Słychać, że Serdar Ekrem Omer Basza uda się wkrótce do swego korpusu w Rumelii.

W Anapie oczekują przybycia 6000 wychodźców czerkieskich. Z 10.000 Czerkiesów znajdujących się w Trapezuncie, umarło już 3000 na zarazę. Z Bagdadu donoszą, że powstanie Mutesików przybiera większe rozmiary. Namik Basza, gubernator Iraku prosił o posiłki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Żółkiew, 18. marca. W II. połowie z. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:				
	Belz	Kryszynopol	Narol	Kulików	Lubaczów
	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.
	waluty austriackiej				
Mec pszenicy	2 30	2 50	2 50	. . .	3 30
" żyta	1 20	1 20	1 50	. . .	1 50
" jęczmienia	1 20	1 20	1 30	. . .	1 50
" owsa 90	1 .	1 20	. . .	1 35
" bieżki	1 40	1 20	1 50	. . .	2 .
" kukurudzy 44	. 50	. 40 45
Cartar siana	1 80	1 .	1	1 60
" wełny
" nasienia koniezu
Sag drzewa twardego	6 .	3 50	3 50	. . .	7 46
" " miękkiego	5 .	2 50	2 50	. . .	4 35
Funt mięsa wołowego 8	. 10	. 12 12
Mas okowity 28	. 20	. 40 60

Kronika.

(Aresztowania.) Temi dniami kilku mieszkańców Lwowa otrzymało kartki wydane jakoby przez rewolucyjnego „naczelnika miasta Lwowa“ z wezwaniem, aby przyjechali na kwatery oficerów powstańców lub płacili okazielowi po 75 c. dziennie, to jest po 22 zł. 50 c. miesięcznie, i to miesięcznie z góry. Policya dowiedziawszy się o tem, i poznawszy z opisu w roznosicielu tych kartek byłego studenta, który opuściwszy szkoły, brał udział w powstaniu, a następnie zbijał bruk we Lwowie, wysłała komisję do jednej z tutejszych fabryk nafty, gdzie było urządzone „biuro kwaterunkowe“ i rzeczywiście znaleziono tam poszukiwanego, otoczonego innymi towarzyszami, a obok niego oryginał kartek kwaterunkowych datowany dn. 22. b. m. Młodzieniec ujrawszy niebezpieczeństwo pojął spieszenie ten świstek, poczem oddał się w ręce komisji.

